

Goigs a la Verge de Montserrat venerada a la capella de Viladoms de Baix

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Viladoms
Alçada: 227

Coordenades:

Latitud: 41.6152
Longitud: 1.88816
UTM Est (X): 407367
UTM Nord (Y): 4607651

Classificació

Número de fitxa 08053 - 134
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular Modern
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Viladoms](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dt., 06/12/2016 - 01:00

Descripció

Goigs a la Verge de Montserrat, venerada en la capella de colònies Viladoms de Baix del terme de Castellbell i el vilar. Bisbat de Vic; i que diuen així:

Puig que el poble us escolta / per Estel del Principal, / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Quan l'Àngel us anuncia / que sereu Mare de Déu, / vostra ànima s'extasia / en oir tan dolça veu, / i accepteu
amb gràcia pia / la divina voluntat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Vostre fill que en Creu afrosa / sofreix pels pecats del món, / á vostra falda amorosa / posa el seu desig
pregon / i per fillada us confia / la sofrent humanitat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Per conduir nostra terra / com un mariner la nau, / en questa immensa serra / heu alçat vostre palau / on
vetlleu de nit i dia / amb amor vostra heretat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
L'ocellada amb ses cantúries / us saluda cada jorn / i les flors de les boscúries / posen flaire a vostre entorn;
/ és tota aquesta harmonia / un etern magnificat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Notre poble en la bonança / i quan bufa el vent traïdor, / posa en Vós la confiança / ben segur de vostre
amor, / puix prometéreu un dia / que tot prec serà escoltat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de
Montserrat

Patrona de Catalunya / Lleó XIII us proclamà / i quan un fill se n'allunya / la fe en vós l'ajudarà / perquè
puguí guanyar un dia / tot un Cel d'eternitat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Viladoms de Baix, Senyora, del terme de Castellbell, / avui amb goig us honora / i sota el vostre mantell /
us implora la metgia / que allunya la fosquedat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Sis-cents anys que eixa masia / s'ha transmès de pare a fill / i la vostra companyia / l'ha lliurada de perill. /
la devoció que us tenia / am b escriu li haveu pagat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
La muntanya de llegenda / on regneu amb tant d'amor / duia als fills d'aquesta hisenda/ tanta pau i goig al
cor, que el Sant Rosari floria / per tots els llavis resat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Bell recés edificant / pren la vostra protecció/ de l'elevat temple Sant / ha rebut en abundor / i us ofereix la
masia / amb la capella que ha alçat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
De colònies hostalatge / per adoctrinar l'esperit / pouaran un bell paisatge / nois i noies amb neguit. /
trobaran de nit i dia / un esapi d'immensitat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
I l'infant disminuït / tindrà una franca acollida / per causa de ser afeblit. / la Mare de Déu no oblida / la
senyora que cedia / aquesta bella heretat. / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
Puix el poble us escollia per estel del Principal, / sigueu sempre nostra guia / Princesa de Montserrat
V) Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu. / R.) Perquè siguem dignes de les promeses del Crist. /
PREGUEM: / Oh Déu, font i origen de tot bé, vós, que glorifiqueu amb un culte insigne la muntanya
escollida en honor de la Mare del vostre Fill, feu que, ajudats per la intercessió de la Immaculada Verge
Maria, arribem amb seguretat a aquella muntanya santa que és el Crist. Que amb vós viu i regna pels segles
dels segles.

Observacions:

L'Arxiu Gavin conserva dos goigs en llaor de la Mare de Déu de Montserrat. La transcrita supra, es tracta d'una edició commemorativa de la inauguració i benedicció de Colònies de Viladoms de Baix, el dia 20 d'abril de 1996, amb el número 323. Van assistir a l'acte, el Prior de la Basílica Parroquial de Sant Esperit de Terrassa, Ricard Masclans i Pugès, i l'Honorable Sr. Antoni Comas i Baldellou, Conseller de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya. Va ser impresa en una edició de 1.000 exemplars numerats, i impresos a Gràfiques ELECÉ, S.A.L. de Terrassa el mes d'abril de 1996. La xil·lografia és de Jeroni Font i Casals.

La lletra és de Ramon Alzamora i les tres darreres estrofes de Francesc Palet i Setó. La música de Josep Serres.

El segon goigs, data del 18 de juliol de 1949. Es va fer en record de la restauració del Mas Viladoms

de Baix, pels esposos Llorenç Ubach i na Pilar Cardellach. Es va beneir la capella i consagrar l'altar per l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Sr. Bisbe de Segorbe, Dr. Ramon Sanahuja i Marcè. Els goigs van ser cantats per la Capella de Música de Sant Pere de Terrassa. És una primera edició de 30 exemplars en paper de fil Guarro, numerats del 1 al 30 i 1.500 exemplars en paper offset, sense numerar. Està fet a la tipografia Martí de Terrassa i els dibuixos van anar a càrrec de Mateu Avellaneda.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

